

FISKIVINNUTÍÐINDI

Ongin setur spurnartekin við norðmenn

South Island, tá hann fyrstu ferð kom á Vág

Norðmenn skerdu fiskirættindini hjá føroyingum við Svalbard einsíðugt í 1998, tí vit ikki nýttu okkara fiskidagar, men teir skerja ikki sínar egnu fiskidagar, sum teir heldur ikki nýta og hetta kann gerast alt avgerandi, tá kvotur verða settar við Svalbard, sigur Jóhannes Joensen, skipari á South Island

FISKIVINNA
Jústinus Leivsson
Eidesgaard

Spurningurin um landsstýrið skal loyva fleiri rækjibátum er tvískildur. Snýr tað seg um, at sláa fast søguligan rætt til fiskidagar, so er er rætt at fáa fleiri rækjuskip inn í flotan, men verða hövuðsleiðirnar á Flemmish Cap og við Svalbard kvoteraðar eftir verandi fiskidøgum, so standa vit eftir við einum alt ov stórum flota til alt ov litlar kvotur, hetta heldur skiparin á South Island, Jóhannes Joensen úr Vági. – Føroyska rækjuveiðan er í dag 4-500 milliónir í hørðum valuta. Tað er ikki bara ein spurningur um at gagnnýta fiskidagar og vit

royna sjálvsagt, har mest er at fáa. Men tað undrar meg stórliga, at forøoykir myndugleikar tykjast at hava góðtikið, at norðmenn hava skert okkara fiskidagar við Svalbard við eini helvt, uttan sjálvir at hava tikið ein einasta fiskidag burtur frá sær sjálvum, sigur Jóhannes Joensen, skipari.

– Tað tykist sera lægið, at norðmenn ikki nýta somu grundgevingar fyri sær sjálvum, sum fyri øðrum, tá teir royna at verja rækjustovnin við Svalbard, sigur hann.

– Fyri tað fyrsta, so var Føroyar einasta land í samfull 15 ár, sum varð avmarkað av norðmonnum við Svalbard. Vit finga fiskidagar meðan øll hini londini kundu veiða óavmarkað. Nú hava so norðmenn skert okkara fiskidagatal úr 2400 niður í 1300 fiskidagar. Vit kunnu skilja hetta útrá, at fiskiskapurin hevur verið betri á

Flemmish Cap seinni árin, men fiskidagar merkja eisini søgulig rættindi. Tað er ongin ivi um, at kvotur verða ásettar við Svalbard. Hesar verða útroknaðar eftir fiskidøgum. Og tá verður munur á at rokna kvotur eftir 2400 fiskidøgum heldur enn 1300. Norðmenn eiga 8500 fiskidagar við Svalbard. Eg havi roynt nógv har á leiðini og eg skjóti upp á at teir nýta ikki

ein dag yvir 5000 fiskidagar við Svalbard. Hóast tað, so verða teirra kvotur í framtíðini útroknaðar frá teimum 8500 fiskidøgum, sum standa óbroyttir, hóast vit føroyingar eru skerdir, sigur Jóhannes Joensen, skipari.

Eru grammir

Norðmenn vita, at fiskidagar telja nógv, tá tað

einaferð í framtíðini verða ásettar kvotur ár rækjum. Tí eiga teir ikki færri enn 6000 fiskidagar á Flemmish Cap, men brúka bara ein lítlan part av hesum.

– Á Flemmish Cap hevur norski trolarin “Ingvar Iversen” roynt einsamallur og onkuntíð hendir tað seg at eitt annað norskt skip kemur á leiðina. Teir brúka eini 5-600 fiskidagar á Flemmsh Cap. Men teir

halda slett ikki, at nakað er galið við at teir liggja á 6000 fiskidøgum til hesi fáu skip. Her er slett ikki neyðugt at skerja niður eins og teir gjørdur við føroysku fiskidøgum við Svalbard, sigur Jóhannes Joensen.

– Norðmenn hava sett sær fyrri, at rækjuveiðan við Svalbard skal kvoterast um stutta tíð. Og í løtuni gera teir risa íløgur í rækjutrolarar, sum teir senda á leiðina. Um ein maður í Noreg eigur ein pinkulíðan rækjubát upp á nøkur fá tons, so gevur hesin rættindi at byggja ein rækjutrolara í 120 millióna klassanum. Vit hava sæð nógv dømi um hetta í seinstuni, sigur Jóhannes Joensen.

– Tað er framvegis langt frá, at norðmenn klára at nýta sínar egnu fiskidagar við Svalbard, og tí er tað ógvuliga mistonkiligt, at teir skerja fiskidagar hjá øðrum, við grundgevingini at hesir ikki klára at nýta allar fiskidagarnar, tá teir einki gera við sínar egnu ónýttu fiskidagar, sigur hann.

– Føroyingar hava ein trupulleika. Tað er kanska pláss fyri fleiri rækjuskipum, hugsa vit um at gagnnýta fiskidagarnar, men verða hesir roknaðir um til kvotur, so verða hesar alt ov smáar, verða tær roknaðar frá 1300 døgum. Tí eigur landsstýrið at gera alt fyrri at fáa upprunaligu fiskidagarnar aftur, sigur Jóhannes Joensen.

South Islnd og Kappin royna í løtuni við Svalbard. Fiskiskapurin er smáligur.

Johannes Joensen, skipari á brúnni á »South Islands«

hygg & hoyr

Frá fríggjadegi 16. mars til hósdagin 22. mars.

Pernilles Univers

Pernilles Univers fer í sendingini týskvøldið klokkan 20.55 at gera eina roynd at lýsa lívið sum foreldur. Hvat er t.d. tað týdningarmiklasta, tá børn verða borin í heim?

Í sendingini verður tosað við yngstu mammuna í Danmark, sum bara var fjúrtan ára gomul, tá hon átti son sín, ið nú er fyra ára gamal. Hon greiðir frá, hvussu tað er at gerast mamma, tá ein júst er givin at spæla við dukkur. Ghita Kragh Hansen er eisini gestur í sjónvarpstovuni. Í teirra húsarhaldi er tað alneyðugt at brúka klæðini umaftur, tí tey hava tiggju børn at syrgja fyri.

Í reklamum eru foreldur altíð glað og eydnusom. Pernilles Univers visir, hvussu tað í veruleikanum er.

Mangt verður sagt, sum kundi verið ósagt

Vikan við 8. mars hevur bjóðað uppá fleiri sendingar enn vanligt um og fyri kvinnur. Tað argar meg, at tað enn er neyðugt at gera so nógv burtúr, at kvinnur ikki eru so nógv frammi í fjølmiðlunum, men tað má eg helst liva við nógur ár afturat. Sendingin hjá Norðlýsinum úr Klaksvík bar prísin: »Tí at tað er kvinnudagur, hava vit fleiri kvinnur við í sendingini.« Helvtin av luttakarunum vóru menn. Kvinnurnar, sum so náðiliga sluppu framat, vóru leiðarin á HF-skúlanum, deildarstjórin fyri vinnu- og miðnámsskúladeildina í Mentamálastýrinum og forkvinnan í Mentanarnevnd Klaksvíkar Býráðs. Gott at kvinnudagur er eina ferð um árið, tað sigi eg bara. Jú víst er tað enn langt á mál, til vit siggjast líka væl í tí almenna kjakinum, í politiska lívinum og serliga til vit siggja tað á lønarkontuni. Men tað má ikki fáa okkum at seta okkum sjálvar uttanfyri og bara taka synd í okkum sjálvum. Tann áhugaverdi spurningurin er, hvørjar orsøkirnar eru til hetta og um vit kunnu og ynskja at gera nakað við tað. Ein av bestu viðmerkingunum haldi eg kom frá Edith í Jákupsstovu í kjaksendingini mikudagin. Hon helt, at kvinnur sjálvar eru ov smærnar. At vit eiga at stuðla hvørt aðrari, tí tað er neyðugt, skulu vit verða við, har avgerðirnar verða tiknar.

Tað er eftir mínum tykki serliga her, kvinnur standa aftanfyri

men. Nógvar eru ov smærnar og serliga ov sjálvkrítiskar til at koma fram alment. Kvinnur eru sum heild nógv varnari enn menn við at siga sína hugsan, tí tær eru bangnar fyri ikki at verða tiknar í álvara, gera sær fyri skommum ella at koma at fornerma onkran. Jantelógini er um møgult enn sterkari í Føroyum enn aðrastaðni, og meira uttanfyri miðstaðarokíð enn í Havn. Høvdu menn, sum úttala seg alment, verið líka sjálvsensurerandi sum kvinnur, hevði verið nógv í farnu viku, sum var ósagt. Tað hevði kanska heldur ikki verið verri.

Klaksvíksprát

Rás 2 hevur eins og ÚF sendingar úr Klaksvík nú. Sjálvt um tað er nógv sum argar, tí vertarnir eru óroyndir við mikrofonina, so er tað kortini stuttligt at hoyra tíðindir og práttir úr Klaksvík. Mikudagin var prátt við Andras Joensen, bónda í Gerðum. Slíkar samrøður eru altíð áhugaverdar, um tann sum er í útvarpstovuni dugir at siga frá, og tað ger Andras. Nú var alt umhvørvið kent fyri mær, so tað var serliga stuttligt at hoyra. Men hetta fekk meg at hugsa um, at tað í sendingunum Meg minnst og Vit stokka inn á gólvíð eisini átti at verið tosað við fólk yngri enn 70 ár - og um tað skal verða heilt kollveltandi kanska eisini konufólk!

Morgunfrúrnar smæðast ikki Basalt varð avgjørt stuttligasta

sendingin í SVF hesa vikuna. Morgunfrúrnar úr 60 árum og væl upp um 80 lýstu av livsleði og humori. Hesar konurnar, sum svimja í Havn 3-4 ferðir um vikuna, hava ein felagsskap, sum er gull verður. Eg veit ikki, hvussu nógv hava roynt at leypa av 5 metur vippuni, men tað eru avgjørt ikki øll, sum tora.

Arkitekturin Eyðun Eliassen smæðist heldur ikki burtur við verkætlan síni í Álvagið. Fólk aftanfyri slík nýbrot eiga at verða givin góðar arbeiðsumstøður at mennast og verða við at gera Føroyar ríkar, listarliga og møguliga eisini figgarliga, um hetta kann verða við til at draga fleiri ferðafólk til Føroyar. Tað var eisini bergtakandi at siggja smíðin, sum gjørdi grindaknivar heima við hjálp m.a. frá einum Nílfisk støvsúgvara. Gott hegni, tol og listarligar gávur er grundarlagið undir sjáldsama vøkru knívnunum, sum hava røtur aftur í forna tíð. Stuttligt at sleppa at siggja so positivar sending mitt í øllum meldrinum av bussvanlukkum, jarðskjálvtum, munn- og kleyvasótt og politiskum sirkusi.

Tolin trívst

Eg havi seinastu vikurnar hugsað um, hvat munn- og kleyvasótt í grundini er fyri sjúka. Hvør tíðindasending hevur verið meira syrgjilig enn onnur; millum 5 og 15 nýggir tilburðir av hesi sjúku staðfestir og avleiðingin er, at djór í túsundatali verða dripin og

Annika Sølvará ummælir:

brend. Men eg havi onga hómig havt av, hví sjúkan er vandamikil og hvussu hetta merkir djórini. Ikki fyrr enn mikukvøldið 14., tá ein útvarpsmaður endiliga greiddi frá sjúkuni. Sovorðið skuldi verið gjørt oftari. Tíðindir flaksa ofta í leysari luft, tá fortreyttirnar fyri evninum ikki eru til staðar. Eg kundi sjálvandi leitað mær upplýsing fram onkunastaðni, men tað er ofta so, at tað sum ikki hevur so stóran týðning í gerandisdegnum fer framvið.

Viðmerkingar til tíðindir

Eg má siga tað eina ferð afturat - tað er sum oftast ein fragd at hoyra smáu viðmerkingarnar, sum gleppa so knappliga hjá onkrum av tíðindafólkunum í ÚF. Burturúr rúgvuni hesa vikuna má eg nevna tver: »...og so er ikki gott at vita, um Guð er fullveldismaður« og »í tónleikinum nú fara vit at hoyra danska bólkinn Bjørn og gamani - ella Bjørn & Okay«. Halt endiliga fram við hasum, tað kann bjarga nógvum keðiligum tíðindasendingum.

Bestubitar: Lundapisur í Sesstakki

Svaka liðið flíppar út

Varðagøtan 2:2

Okkara Kokkar

